Lietas Nr. 11091080214
Lietas arhīva Nr. K29-0966-15/25

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2015.gada 12.maijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Tupureins,
ar tiesas sēdes sekretāri A.Georgijevu,
tulci M.Kovaļčuku,
piedaloties prokurorei L.Turovskai,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. B/, personas kods /personas kods/,** apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas, un

k o n s t a t ē j a

k a, /pers. B/, būdams brīdināts par krimināl atbildības iestāšanos par narkotisko vai psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja psihotropās vielas neatļauti lietoja narkotisko vielas, proti:

/pers. B/, būdams 2013.gada 23.oktobrī administratīvi sodīts par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu un vienlaikus brīdināts par krimināl atbildības iestāšanos, ja viņš gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas neatļauti iegādāsies vai glabās narkotiskās vai psihotropās vielas nelielā apmērā vai neatļauti lietos narkotiskās vai psihotropās vielas, pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotā vietā un laikā, līdz 2014.gada 23.martam, neatļauti lietoja psihotropās vielas - metamfetamīnu un amfetamīnu, pēc kā /pers. B/ 2014.gada 23.martā plkst.23.15 pie nama /adrese/, aizturēja policijas darbinieki.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgu nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. B/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā atzina pilnībā, izdarīto nožēloja un izteica tiesai lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Prokurore norādīja, ka apsūdzētā lūgums ir apmierināms.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais /pers. B/ atzina savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, un tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu un noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju.

Apsūdzētā vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas tiesa atzīst par pierādītu un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu, pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā netiek dots, apsūdzētajam nosakāms sods.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmās daļas prasībām, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Par Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu soda ar īslaicīgu brīvības atņemšanu vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu tiesa, nosakot sodu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Tāpat tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot apsūdzētajam /pers. B/ soda veidu, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu, noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļā klasificējams kā krimināl pārkāpums. Tiesa atzīst, ka /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums ir ar augstu sabiedrisko bīstamību, kas apdraud citu sabiedrības locekļu intereses uzturēties drošā un veselā vidē, nodara kaitējumu savai un citu sabiedrības locekļu garīgajai un fiziskajai veselībai, izraisa atkarību un veicina narkomānijas izplatību, provocē uz vardarbību un cita veida prettiesisku uzvedību, kā arī rada sabiedrībai daudzas sociālas problēmas.

Izvērtējot /pers. B/izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, tiesa atzīst, ka apsūdzētā darbības ir veicinājušas aizliegto vielu nelegālu apriti, tādā veidā apdraudot vispārējo drošību narkotisko un psihotropo vielu aprites sfērā. Neatļautas darbības ar narkotiskajām vielām rada bīstamas sekas savai un citu sabiedrības locekļu garīgajai un fiziskajai veselībai, izraisa atkarību un veicina narkomānijas izplatību, provocē uz vardarbību un cita veida prettiesisku uzvedību, kā arī rada sabiedrībai daudzas sociālas problēmas, vienlaicīgi apdraudot citu sabiedrības locekļu intereses uzturēties drošā un veselā vidē.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā, pārbaudot apsūdzētā /pers. B/ personību, tiesa konstatē, ka viņš dzimis 1973.gada 5.janvārī, Rīgā, Latvijas Republikas nepilsonis (lietas 7.lapa), šķīries, apgādībā viena nepilngadīgā persona, citu darba nespējīgu personu apgādībā nav, ar vidējo izglītību, strādā SIA „Aleks un V", deklarētā dzīvesvieta: /adrese A/ (lietas 8.lapa), iepriekš saukts pie administratīvās atbildības, piemērotie naudas sodi nav nomaksāti (lietas 11.lapa), VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas profilaktiskajā novērošanā no 31.10.1986. līdz 31.07.1991. ar Dg.: Epizodiska ļaunprātīga toksisko vielu (līme „Moments") tvaiku inhalēšana. Ambulatori nav ārstējies (lietas 17.lapa), VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības dienesta ambulatorās nodaļas uzskaitē nav. Pēc arhīva ziņām bijis uzskaitē no 1982.gada līdz 1988.gadan. Dg.: Potoloģiska rakstura veidošanās, toksikomānija. Ārstējies stacionārā atkārtoti, pēdējā hospitalizācija no 21.02.2005. līdz 22.02.2005. (lietas 18.lapa), agrāk sodīts un tiesāts (lietas 9.-

10., 12., 44.-46.lapa), pēdējo reizi ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 2.decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas un sodīts ar piespiedu darbu uz 200 stundām. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Narkotiku nelikumīgas aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras 2014.gada 31.janvāra prokurora priekšrakstu par sodu, un galīgo sodu noteikt piespiedu darbu uz 240 stundām. Spriedums stājies spēkā 2014.gada 30.decembrī (lietas 26.-27.lapa), no Ieslodzījuma vietu pārvaldes Rīgas Centrālcietuma administrācijas raksturots apmierinoši (lietas 55.lapa).

No Valsts probācijas dienesta Rīgas TSV 2015.gada 12.maija izziņas redzams, ka 2015.gada 19.janvārī notiesātais ieradās VPD Rīgas TSV pieteikties piespiedu darba izpildei. Līdz 2015.gada 11.maijam /pers. B/ ir nostrādājis 42, neizciestā soda daļa 81 piespiedu darba stundas. Notiesātais ir vairākkārtēji brīdināts par piespiedu darba izpildes nosacījumiem un kārtības pārkāpumiem, bet turpina tos pārkāpt.

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka ir noslēgts darba līgums ar SIA "Aleks un V", strādā Stradiņu slimnīcas virtuvē, izvadā ēdienu stacionāra pacientiem. Bija kauns teikt darba devējam, ka ir bijis sodīts, kādēļ ir jānostrādā piespiedu darbs pēc iepriekšējā sprieduma, taču tagad visu ir izstāstījis un vairs nebūs problēmas nostrādāt piespiedu darbu. Saņem minimālo algu, jāstrādā no plkst.6.30 līdz 19.00, trīs dienas jāstrādā, trīs brīvas. Veselības stāvoklis labs, narkotikas vairs nelieto vairāk kā gadu, atkarības nav, alkoholu lieto tikai svētkos, darbs ir saistīts ar ēdienu un slimniekiem, darbā ir medicīniskas pārbaudes, pauda nožēlu par izdarīto. Iepriekš bijis 10 reizes sodīts, ieslodzījumā pavadījis 20 gadus, kur apguvis krāsotāja, apmetēja un virpotāja profesijas. Ir sapratis savas kļūdas, uz noziedzīgā ceļa vairs neatgriezīsies, darbā ir iemantojis kolēģu cieņu, vēlas dibināt jaunu ģimeni, tiekas ar savu 12 gadīgo meitu, kurai katru mēnesi maksā alimentus. Lūdza piemērot piespiedu darbus, solīja pildīt spriedumu, ir sācis jaunu dzīvi, kurai ar pagātni nav nekā kopīga.

Lemjot jautājumu par apsūdzētajam piemērojamo soda veidu, nodrošinot soda individualizāciju, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 253^2.panta pirmās daļas sankciju, apsūdzētā /pers. B/ iepriekš minētās ziņas par personību, to, ka viņš strādā, kā arī apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, bet no panta sankcijā paredzētiem sodiem, tiesa atzīst, ka piemērotākais konkrētajā lietā ir piespiedu darba sods, kādu lūdza piemērot prokurore un kam piekrita arī pats apsūdzētais.

Tiesas ieskatā, tieši vaļsirdīga atzīšanās izdarītajā un savas rīcības kritiska izvērtēšana, arī tiesas sēdē paustā nožēla par izdarīto un solījums stāties uz labošanās ceļa, ir viens no būtiskākajiem priekšnoteikumiem, kas ļauj tiesai iegūt pārliecību par to, ka apsūdzētais ir izdarījis pozitīvus secinājumus un turpmāk centīsies likumpārkāpumus vairs nepieļaut.

Turklāt tiesas piespriestais soda veids nedrīkst būt pretrunā ar ANO pieņemtajiem Tokijas noteikumiem *(ANO Ģenerālās Asamblejas rezolūcija Nr.45/110)*, kur ir norādīts, ka brīvības ierobežojums ir attaisnojams tikai no sabiedrības drošības viedokļa. Minētie tiesību akti ir saistoši arī Latvijas Republikai, reglamentējot, ka valsts uzdevums ir izolēt tikai bīstamus, nelabojamus noziedzniekus. Tāpat tiesa ņem vērā, ka Krimināllikuma grozījumu mērķis, kas stājas spēkā no 2013.gada 1.aprīļa, bija veicināt brīvības atņemšanai alternatīvu sodu piemērošanu noziedzīgos nodarījumos, kas nav saistīti ar vardarbību.

Piemērot apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu pamatsodu brīvības atņemšanas veidā, kaut vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, tādējādi apsūdzēto izolējot no sabiedrības, nav lietderīgi, jo šāds sods būtu pārāk bargs.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm *(skat. A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp).*

Tiesas ieskatā tieši ar sodu - piespiedu darbu veidā tiks panākts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktais soda mērķis – sodīt apsūdzēto par izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem un panākt, lai viņš un arī citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Ja apsūdzētais apzinīgi izpildīs viņam piemēroto piespiedu darbu un pienākumus, tas norādīs uz to, ka apsūdzētais ir motivēts laboties, līdz ar to tiks panākta notiesātās personas resocializācija.

Turklāt krimināsoda noteikšanā tiesai jāievēro arī vispārējie tiesību principi, tajā skaitā humānisma princips. Soda mērķis nav tikai sodīt, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tātad sodam jābūt tādam, kas sekmē indivīda vēlēšanos laboties un stāties uz likumpaklausības ceļa.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā tikai piespiedu darbs disciplinēs pašu apsūdzēto, neliegs iespēju arī rūpēties par savu ģimeni, kā arī neliegs turpināt darbu viņa pašreizējā darba vietā. Turklāt apsūdzētā uzvedību piespiedu darbu veikšanas laikā kontrolēs arī Valsts probācijas dienests, tādējādi samazinot iespēju izdarīt citus likumpārkāpumus, bet vienlaicīgi sniedzot sabiedrībai labumu ar savu darbu. Tāpat tiesa ņem vērā ka, piespriežot piespiedu darbu, apsūdzētais /pers. B/ tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības, tādējādi apsūdzētajam dodot iespēju atlīdzināt sabiedrībai nodarīto kaitējumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.pantu piespiedu darbs kā pamatsods vai papildsods ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais (..), izcieš, veicot dzīvesvietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības.

Piespiedu darbu kā pamatsodu nosaka uz laiku no četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit stundām. (..) Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta otro daļu piespiedu darbs nav piemērojams darbnespējīgām personām. Krimināllikumā nav paskaidrots, kādas personas atzīstamas par darbnespējīgām. Analizējot normatīvos aktus, kas regulē darba tiesiskās attiecības, sociālo aizsardzību, var secināt, ka noteikts vecums, slimība, invaliditāte, maternitāte pilnīgi atņem vai daļēji ierobežo cilvēku spēju strādāt, un tāpēc šiem cilvēkiem nepieciešama sociālā aizsardzība. Pienākuma uzlikšana strādāt var nelabvēlīgi ietekmēt šo cilvēku veselības stāvokli. Tiesa, izvērtējot iepriekš minēto, nekonstatē apstākļus, kuri liegtu apsūdzētajam izpildīt piespiedu darbu.

Nosakot apsūdzētajam soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa ņem vērā apstākļus, kuri likumā nav paredzēti, un tiesa atzīst par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli apsūdzētā vaļsirdīgu atzīšanos noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses *(sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08).*

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt

panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK01-74/06*).

Turklāt atbildību pastiprinoša apstākļa esamība un agrākā sodāmība izslēdz Krimināllikuma 49. un 55.panta piemērošanu apsūdzētajam.

Ja notiesātais apzinīgi izpildīs piemēroto piespiedu darbu un pienākumus, tas norādīs uz to, ka notiesātais ir motivēts laboties, līdz ar to tiks panākta notiesātās personas resocializācija.

Papildus tiesa informē apsūdzēto, ka saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu un 135.pantu, notiesātajam, kuram piespriests piespiedu darbs, ir pienākums desmit darba dienu laikā no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas pieteikties piespiedu darba izpildes institūcijā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai piespriestā soda izciešanai, turklāt notiesātajam ir pienākums ierasties piespiedu darba izpildes institūcijā tās noteiktajā laikā.

Ja notiesātais slimības vai citu viņam svarīgu iemeslu dēļ nav spējīgs veikt darbu, viņš par to paziņo piespiedu darba izpildes institūcijai, kas, atzīstot notiesātā darbā neierašanās iemeslus par attaisnojošiem, var soda izpildīšanu apturēt uz laiku, ne ilgāku par vienu nedēļu, vai uz slimošanas laiku, izdarot par to attiecīgu ierakstu personas lietā. Notiesātā atvaļinājums pamatdarba vietā vai mācību atvaļinājums nav pamats soda izpildes apturēšanai.

Turpretī saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 646.pantu, ja persona, kas notiesāta ar piespiedu darbu, ļaunprātīgi izvairās no soda izciešanas, tiesnesis to aizstāj ar īslaicīgu brīvības atņemšanu saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta trešās daļas noteikumiem.

Tiesas sēdē tika konstatēts, ka apsūdzētais pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 2.decembra sprieduma ir 42 piespiedu darba stundas, neizciestā soda daļa 81 piespiedu darba stundas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ievērojot apsūdzētā personību, nodarījuma smagumu un radīto kaitējumu, tiesas ieskatā, ar šo spriedumu noteiktajam sodam daļēji pieskaitāms sods, kurš noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 2.decembra spriedumu.

Soda izciešanas termiņā ieskaitāms daļēji izciestais sods pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 2.decembra sprieduma – 81 piespiedu darba stundas, kurā daļēji ieskaitīts izciestais sods pēc Narkotiku nelikumīgās aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras 2014.gada 31.janvāra priekšraksta par sodu – 117 piespiedu darba stundas, un nosakāms izpildāmais sods pēc abiem spriedumiem – piespiedu darbs 52 stundu apmērā.

Šajā kriminālprocesa ietvaros apsūdzētais /pers. B/ netika aizturēts.

/pers. B/ 2014.gada 19.septembrī piemērotais drošības līdzeklis – dzīves vietas maiņas paziņošana - atstājams negrozīts līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Lietiskie pierādījumi lietā nav. Procesuālo izdevumu lietā nav. Mantai arests nav uzlikts.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527., 528., 529., tiesa

n o s p r i e d a

Atzīt par vainīgu /pers. B/, personas kods /personas kods/, noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253^2.panta pirmajā daļa un sodīt ar piespiedu darbu 150 (viens simts piecdesmit) stundu apmērā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar šo spriedumu noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt sodu, kurš noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 2.decembra spriedumu un **galīgo sodu noteikt 250 (divi simti piecdesmit) stundu apmērā.**

Soda izciešanas termiņā ieskaitīt daļēji izciesto sodu pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2014.gada 2.decembra sprieduma – 81 (astoņdesmit viena) piespiedu darba stundas, kurā daļēji ieskaitīts izciestais sods pēc Narkotiku nelikumīgās aprites noziegumu izmeklēšanas prokuratūras 2014.gada 31.janvāra priekšraksta par sodu – 117 (viens simts septiņpadsmit) piespiedu darba stundas, nosakot izpildāmo sodu pēc abiem spriedumiem – piespiedu darbu 52 (piecdesmit divu) stundu apmērā.

Uzlikt par pienākumu /pers. B/ 10 darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanas dienas pieteikties soda izciešanai Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālajā struktūrvienībā Rīgā, Dzirnavu ielā 91/3.

Drošības līdzekli – dzīves vietas maiņas paziņošana - atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanas dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturto daļu tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts pieejams 2015.gada 22.maijā

Tiesnesis **M.Tupureins**